

Teräväiset

Vesijärven hienoista lintulahdista Teräväisten alue on huonoiten tunnettu. Teräväisissä on Vesijärven laajimmat järviruokokasvustot, rannat ovat lähes rakentamattomia ja metsäisiä, eikä ruovikkoalueelle näe kunnolla mistään. Yölaulajien kuulosteluentään onnistuu rannoilta käsin ja rantametsätkin tarjoavat elämyksiä.

Teräväiset on Laitialan niemen itäpäässä sijaitseva laaja ruovikkoinen vesialue, johon kuuluu Teräväisten saarten ja mantereen välinen alue sekä saarten lounaispuolella oleva Kylmäpohja. Molemmissa saarissa on kesämökki ja Kylmäpohjassa kolme mökkiä. Muutoin parin kilometrin pituinen ranta on säilynyt rakentamattomana. Rantaa reunustaa kapea, ruovikkoinen luhta. Sen ulkopuolella on laaja, avovesilampareiden ja pienten kaisla- ja kortekasvustojen kirjoma ruovikko, joka ulottuu Teräväisten saaren pohjoispuolella 600 metrin päähän manterrannasta. Ruovikko on parhaimmillaan kaksi ja puoli metriä korkeaa, rannat ovat alavia ja rantametsä on tiheäpuustoista. Näköalapaikkoja ei ole, ja alueelle suunniteltu lintutornikin on jäänyt haaveek-

si. Ruovikkoalueen linnustoa pääsee tarkkailemaan vain veneestä.

Huomattava osa rantametsistä on reheviä koivikoita ja tervalepikoita, jotka täydentävät alueen monipuolista linnustoa. Teräväisten alue on rauhoitettu luonnonsuojelualueeksi ja se kuuluu Kutajärven Natura 2000 -alueeseen.

Linnusto

Teräväisten pesimälinnustoon kuuluvat miltei kaikki Päijät-Hämeessä pesivät kosteikkolinnut paitsi loikit, jotka käyvät paikalla vain ruokailemassa. Laajat ruovikot tarjoavat asuinsijan kolmelle joutsenparille, kahdelle–kolmelle kaulushaikarakoiraalle ja useimpina kesinä myös kahdelle ruskosuohaukkaparille. Uhanalaiseksi taantuneen punasotkan ja nokikanan pesimäkanta on säilynyt elinvoimaisena. Harvinaisesta harmaasorsastakin on tehty pesintään viittaavia havaintoja. Maakunnan ainoat merihanhen pesinnät on varmistettu Teräväisissä. Alue on kaikkein merkittävin kuitenkin silkkiiukun pesimäpaikkana: saarten pohjoispuolella on pesinyt viime vuosina yli 200 silkkiiukkuparia, joista huomattava osa on lyöttäytynyt tiheäksi yhdyskunnaksi.

Ruskosuohaukka. El

Pesimäkauden jälkeen ruovikkoalue hiljenee. Uikut, sotkat ja osa nokikanoista siirtyvät ympäristön matalille vesille. Sotkat ja telkät viihtyvät ruovikkoalueen ja sen itäpuolella olevien saaren välissä, jossa niitä tavataan myös keväällä ja alkukesällä. Keväisin paikalle kerääntyy myös uiveloita. Nokikanat oleskelevat loppukesästä alkaen ruovikon avoveden puoleisten reunojen tuntumassa. Silkkiuikut siirtyvät selkävesille. Itse ruovikkoalue houkuttelee syksyisin vaihtelevia määriä haapanoita, taveja ja sinisorsia. Merimetsot käyttävät selkäveden puolella olevaa pientä Kiviluodon saarta keskikesästä lähtien tukihohtanaan, josta käsin ne tekevät ruokailulentoja Laitialanselälle.

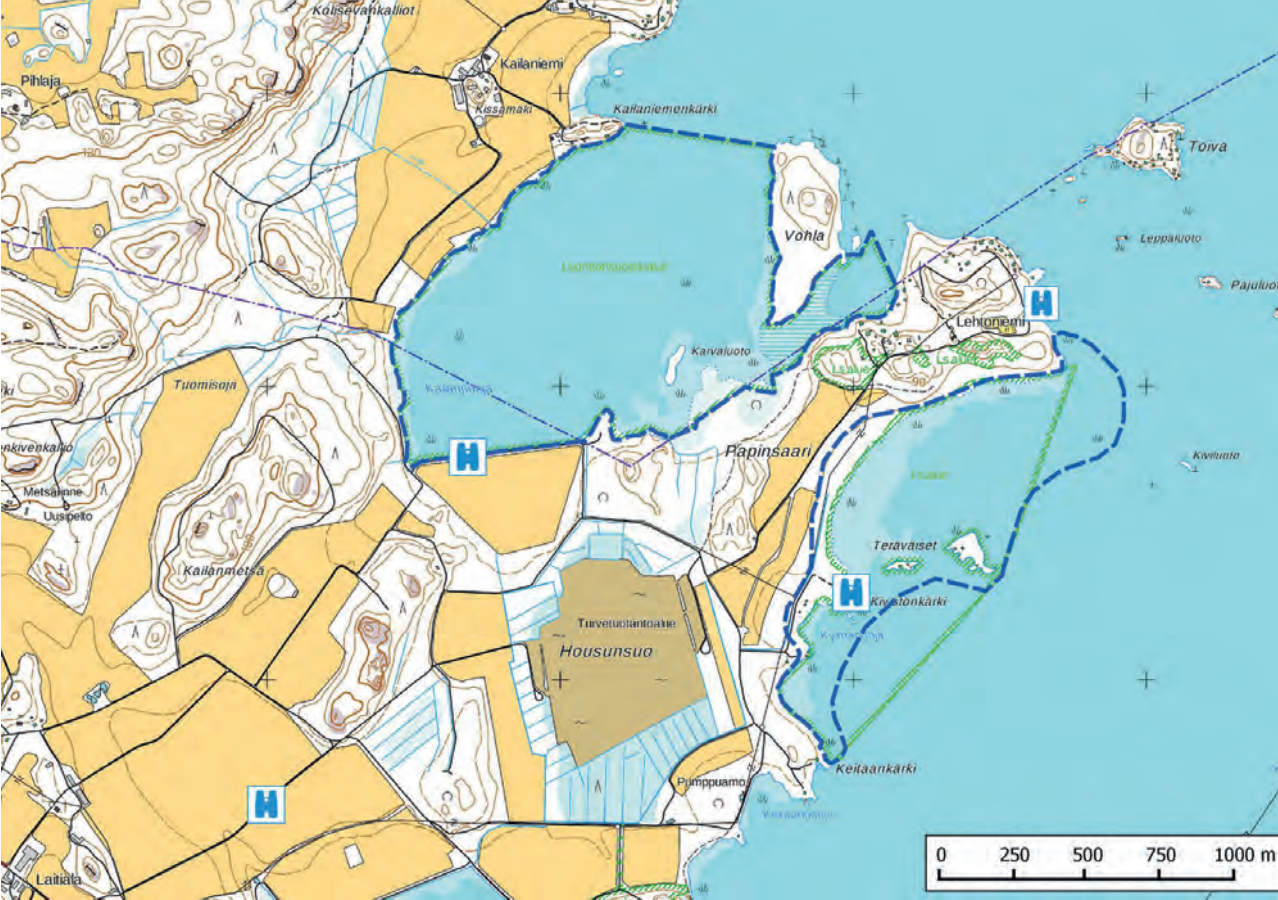
Teräväisten rantametsien monipuoliseen linnustoon kuuluu useita vaateliaita lehtojen lintuja, kuten pikkutikka ja pyrstötiainen. Kesäaikaisia havaintoja on myös valkoselkätikasta, kuhankeitäjästä ja nokkavarpusesta.

Saapumishoje ja havainnointi

Teräväiset sijaitsee Vesijärven länsirannalla, Manskivessä Laitialan niemen kärjessä. Matkaa Lahdesta

on noin 38,5 km nopeinta reittiä Sairakkalan kautta (valtatie 12). Hollolan Salpakankaalta samaa tietä on noin 30,5 km. Sairakkalassa käännytään vt 12:lta pohjoiseen Manskiventielle (3173), jota ajetaan runsaat 13 km ja lähdetään oikealle idän suuntaan Laitialantielle. Vaihtoehtoinen reitti on tulla Hollolan kirkonkylän lintupaikkojen reittiä ja jatkaa kirkolta Hatsinantietä (3161) Uskilaan, jossa käännytään Iso-mylyntielle. Tämä tuo Manskiventielle.

Laitialantielle päästyä jatketaan suoraan, kunnes käännytään 2,5 kilometrin päässä laajan peltoaukean jälkeen oikealle. Parinsadan metrin päässä valitaan vasemmalle kääntyvä Lehmontie. Mutkittavaa pikkutietä jatketaan 1,5 km, kunnes tien itäpuolella pienen peltoalueen jälkeen on lehtikuusimetsikkö. Alueen eteläosassa olevaan Kivistönkärkeen päätyvä tie kääntyy heti metsikön jälkeen oikealle. Kivistönkärki sopii rantametsien linnuston tarkkailuun. Niemen kärjestä on keväällä ennen puiden lehtimistä kohtalainen näkyvyys myös selkävedelle. Ruovikkoalueelle ei ole näkymiä, mutta ruovikoissa äännelevät kaulushaikat, satunnaisemmin tavattava rastaskerttunen ja muut yölinnut kuuluvat hyvin.

Punasotka. PK

TYYPPILAJIT Haapana, sinisorsa, punasotka, tukkasotka, silkkiuikku, härkälintu, kaulushaikara, ruskosuohaukka, nokikana

MUITA LAJEJA Harmaasorsa, luhtakana, luhtahuitti, pikkutikka, satakieli, kultarinta, rytikerttunen, rastaskerttunen, pyrstöiäinen, kuhankeitäjä

HARVINAISUUKSIA Jalohaikara, pikkuhuitti, viiksitimali

Jatkamalla eteenpäin Kivistönkärjen tienhaarasta päädytään pitkulaisten pellon reunaan. Pellon pohjoisreunasta alkaa peltoaukean läpi vielä Papinsaarentie, jonka päässä on loma-asuntoja. Tie tekee lähellä järvenrantaa ennen loma-asuntoja jyrkän vasemmalle kääntyvän mutkan. Sen jälkeen tien varressa on pieni levike, jonka kohdalta Papinsaaren kärjestä näkee Teräväisten itäpuoliselle vesialueelle. Paikalta on nähtävissä vesilintuja aina kun järvi on jäätön.

Katselupaikkoja

Kivistönkärki: N 6775300 E 414960 ja N 61°06,189' E 25°25,349'

Papinsaaren kärki (Lehtoniemi): N 6776295 E 415630 ja N 61°06,732' E 25°26,066'